

¡AUSTERIDAD SÍ, PERO PARA TODOS!

Actualmente vivimos en España una situación de verdadera emergencia humana con más de 6 millones de parados, 12 millones de pobres, 3 o 4 millones de personas (niños incluidos) en la extrema pobreza, 400.000 familias desahuciadas, la mitad de los jóvenes sin trabajo, etc. A pesar de ello nos siguen diciendo que son necesarias más medidas de austeridad: rebajar el escaso salario mínimo, recortar las pensiones, alargar más la edad de jubilación y privatizarlo todo.

¿Pero realmente es cierto que hemos vivido por encima de nuestras posibilidades? ¿No hay más remedio que hacer lo que quiere la troika (Comisión Europea, BCE y FMI) y este gobierno? Pues bien, según el Informe Planeta Vivo de WWF entre 1961 y el 2007 la salud de los ecosistemas disminuyó en un 30%, proporción equivalente a la pérdida de riqueza natural, y la demanda humana sobre los recursos naturales aumentó más del doble; de modo que la población española necesitaba al final de ese período **3,5 Españas** para mantener aquel nivel de consumo y la población mundial el equivalente a **1,5 planetas**, algo absolutamente **insostenible** y absurdo porque sólo disponemos de un planeta y una España. Incluso económicamente nos hemos pasado porque el crecimiento continuo es imposible y ahora con las vacas flacas, inevitables en este sistema, no hay fondos para pagar las deudas de tantas obras faraónicas, urbanizaciones, polígonos industriales, inversiones especulativas, etc., que al final han llevado hasta la quiebra técnica a numerosas instituciones y empresas.

Resulta obvio que hemos vivido por encima de nuestras posibilidades, pero no todos por igual: los pobres difícilmente pudieron hacerlo porque a duras penas sobrevivían, las clases medias quizás un poco en algunas cosas, pero sobre todo son las clases altas quienes han vivido muy por encima de lo razonable. De hecho el abismo entre los de arriba y los de abajo no ha cesado de crecer en España, que es el país de la eurozona con mayores diferencias entre los más ricos y los más pobres porque el 20% más rico de la población gana un 650% más que el 20% más pobre...

MÁS DE 400.000 ESPAÑOLES HAN PERDIDO ESE 'PRIVILEGIO' DESDE 2008

Casi 7,5 millones de declarantes del IRPF ya ni siquiera son 'milleuristas'

TAGS > IRPF MILEURISTAS TRAMOS IRPF

Tramos de Rend. e Imputac. (miles de euros)	DATOS GENERALES		INFORMACIÓN SOBRE LA PARTIDA 1				
	Liquidaciones Número Total	Distribución Número	LIQUIDACIONES PARTIDA		IMPORTE PARTIDA		
			Número	Distribución Número	Importe	Distribución	Media
Negativo y Cero	223.729	1,15	153.169	0,87	428.351.641	0,11	2.796,59
Hasta 1,5	1.128.629	5,80	759.292	4,31	3.076.942.705	0,78	4.052,38
1,5 - 6	2.654.128	13,63	2.303.551	13,08	17.554.548.412	4,46	7.620,65
6 - 12	3.671.467	18,86	3.235.447	18,38	37.864.944.338	9,62	11.703,16
12 - 21	5.167.530	26,54	4.814.383	27,35	89.288.362.579	22,69	18.546,17
21 - 30	3.036.833	15,60	2.912.210	16,54	79.728.227.255	20,26	27.377,22
30 - 60	2.899.868	14,90	2.789.862	15,85	111.739.932.422	28,40	40.052,14
60 - 150	611.765	3,14	572.857	3,25	41.761.506.761	10,61	72.900,40
150 - 601	68.169	0,35	59.590	0,34	9.331.393.929	2,37	156.593,29
Mayor de 601	5.612	0,03	4.679	0,03	2.685.969.371	0,68	574.047,74
Total	19.467.730	100,00	17.605.040	100,00	393.460.179.414	100,00	22.349,29

Tampoco somos todos igual de responsables. Quienes inflaron la burbuja inmobiliaria (causa principal de nuestro hundimiento económico) desde constructoras, gobiernos, bancos y Cajas son infinitamente más culpables que los ciudadanos de a pie, que apenas influimos en la macroeconomía. ¿Y por qué fomentaron tanto la insostenible política megaconstructora? Pues porque inflaba el ego de gobernantes y gobernados, por aquello de aparentar ser más que los vecinos; porque permitía salir en las noticias inaugurando las obras faraónicas, y eso siempre sumaba votos; porque los responsables políticos y económicos tampoco tenían ideas nuevas e iban a lo fácil; ¿por las suculentas comisiones que caían por bajo mano, en sobres o colocaciones-chollos posteriores? El caso es que en España se han construido más aeropuertos, AVEs, autovías, urbanizaciones y *ciudades* de las mil y una historias que en Alemania y Francia juntas. Es increíble la estulticia, la avaricia y la imprevisión de nuestras clases altas, o al menos del sector que ha dirigido el país.

Al comenzar la crisis la deuda de las instituciones públicas todavía no era demasiado grande, pero bancos y Cajas quedaron con descubiertos enormes por sus inversiones inmobiliarias y como habían sido dirigidos por afines de los partidos gobernantes, éstos decidieron rescatarlos con el dinero de todos; y fue esa transferencia la que disparó la deuda pública, incrementada todavía más por los especuladores de los mercados internacionales y nacionales. Para tapar los agujeros negros de Cajas y bancos el gobierno pidió multimillonarias ayudas a Europa y la troika, dirigidas ambas por los banqueros alemanes, y a cambio del rescate aquellos exigieron recortes de todos los servicios y prestaciones públicas, con lo cual se favorecía a los financieros europeos y españoles. Así, entre los corruptos de dentro y los tiburones de fuera, han ido estrangulando nuestra economía y dinamitando nuestro mínimo estado del bienestar, dándose situaciones tan increíbles como que el BCE prestara dinero público a los bancos privados a menos del 1% y éstos lo prestaran a nuestro gobierno al 5% o más, a veces para rescatar a los propios bancos prestadores...

Y los mismos que propiciaron el hundimiento del país son quienes siguen exigiéndonos sacrificios y austeridad, personajes que cobran grandes sueldos y a menudo sobresueldos. Ellos se forran, a nosotros nos hunden y entretanto dejan que los responsables directos de la ruina de las Cajas, que también estafaron con las preferentes a miles de ahorradores, se jubilen anticipadamente con pensiones millonarias: en Caixa Galicia el director se lleva un botín de 11'2 millones de € y otros altos cargos 10'8, 7'5 y 5'3, en la CAM los cuatro altos ejecutivos se llevan 12'8 millones, la sucesora se pone un sueldo de 600.000 euros/año y una pensión vitalicia de 370.000 €/año; en Caja Duero y Caja España los directores se llevan 1'3 millones cada uno al dejar la entidad, etc. En otros países estarían en la cárcel, aquí no, ¿por qué? Y son sólo los casos más llamativos porque hay miles de enchufados en las empresas y en las instituciones que cobran varios sueldos o un sueldo más suculentas primas, dietas y demás prebendas; más lo que algunos afanan en negro, en sobres o bolsas de basura... Pues bien,

todos estos individuos y sus colegas exteriores de la troika, todos con sueldos muy por encima del salario mínimo, son quienes nos recortan los sueldos y privatizan los servicios públicos, y otra vez nos piden más sacrificios humanos en aras de su dios el dinero.

Ante tal situación no queda más remedio que asumir que la austeridad es necesaria, porque no somos ricos ni la Tierra puede darnos ya más, pero también debemos asumir que hemos de ser austeros todos, en proporción a lo que tenemos. No se le puede exigir austeridad a quienes apenas tienen para comer y a las clases medias ya nos han austerizado bastante, por lo tanto quienes ahora han de aplicarse a fondo la austeridad son las clases altas y entre ellas la clase política. Hay que eliminar dobles y triples sueldos o pensiones, las dietas millonarias, los gastos innecesarios, las horas extras, hay que prohibir a los ex-gobernantes que trabajen para las multinacionales con las que han estado directamente relacionados mientras gobernaban. Pero sobre todo hemos de acabar con la corrupción que nos ahoga y con la complicidad que excusaba a los corruptos, tenemos que castigarlos legal y socialmente, hacerles el vacío, mostrarles el máximo desprecio, debemos echar fuera de la política a todos aquellos que entraron para enriquecerse con ella, es necesario **embargar, inhabilitar y condenar a todos los corruptos, del partido que sean, para que devuelvan hasta el último céntimo de lo que han robado y despilfarrado**, hemos de aplaudir a los jueces y fiscales que jugándose la carrera se atreven a imputarlos, tenemos que apoyar firmemente la PAH, el 15-M, las mareas ciudadanas y los colectivos de base que defienden a los ciudadanos y el medio ambiente.

Si casi todo el sistema político y económico está podrido hay que regenerarlo de raíz, en Francia ya van por la V República y aquí todavía reina un Borbón, heredero del dictador que masacró nuestra II República. Tenemos que abrir un nuevo proceso constituyente y levantar una **III República justa, solidaria y sostenible**, una República de gente honrada.

Después hay que hacer una auditoría de las deudas públicas, analizar el origen de lo que debemos y hacer que lo paguen quienes se han enriquecido a nuestra costa. Tenemos que **aumentar los impuestos a las clases altas**, que son quienes han acumulado grandes beneficios durante el período anterior a la crisis e incluso ahora en plena crisis. **Cada persona tiene derecho a un trabajo y un salario, ni más ni menos, a un techo, a vivir sin excesos pero también sin carencias.**

En definitiva, ¡austeridad sí, pero para todos!

Pedro Domínguez Gento

¡AUSTERITAT SÍ, PERÒ PER A TOTS!

Actualment vivim a Espanya una situació de vertadera emergència humana amb més de 6 milions d'aturats, 12 milions de pobres, 3 o 4 milions de persones (xiquets inclosos) en l'extrema pobresa, 400.000 famílies desnonades, la meitat dels joves sense treball, etc. Malgrat açò ens segueixen dient que són necessàries més mesures d'austeritat: rebaixar l'escàs salari mínim, retallar les pensions, allargar més l'edat de jubilació i privatitzar-ho tot.

Però realment és cert que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats? No hi ha més remei que fer el que vol la troika (Comissió Europea, BCE i FMI) i aquest govern? Doncs bé, segons l'Informe Planeta Viu de WWF entre 1961 i el 2007 la salut dels ecosistemes va disminuir en un 30%, proporció equivalent a la pèrdua de riquesa natural, i la demanda humana sobre els recursos naturals va augmentar més del doble; de manera que la població espanyola necessitava al final d'aquell període 3,5 Espanyes per a mantenir aquell nivell de consum i la població mundial l'equivalent a 1,5 planetes, quelcom absolutament insostenible i absurd perquè només disposem d'un planeta i una Espanya. Fins i tot econòmicament ens hem passat perquè el creixement continu és impossible i ara amb les vaques flagues, inevitables en aquest sistema, no hi ha prou per a pagar els deutes de tantes obres faraòniques, urbanitzacions, polígons industrials, inversions especulatives, etc., que al final han portat fins a la fallida tècnica a nombroses institucions i empreses.

Resulta obvi que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats, però no tots per igual: els pobres difícilment van poder fer-ho perquè amb prou faenes sobreviuen, les classes mitjanes potser una mica en algunes coses però sobretot són les classes altes qui han viscut molt per sobre del raonable. De fet l'abisme entre els de a dalt i els de a baix no ha cessat de créixer a Espanya, que és el país de l'eurozona amb majors diferències entre els més rics i els més pobres perquè el 20% més ric de la població guanya un 650% més que el 20% més pobre....

Tampoc som tots igual de responsables. Els qui van unflar la bombolla immobiliària (causa principal del nostre enfonsament econòmic) des de constructores, governs, bancs i Caixes són infinitament més culpables que els ciutadans del carrer, que amb prou faenes influïm en la macroeconomia. I per què van fomentar la insostenible política megaconstructora? Doncs perquè unflava l'ego de governants i governats, per allò d'aparentar ser més que els veïns; perquè permetia eixir en les notícies inaugurant les obres faraòniques, i açò sempre sumava vots; perquè els responsables polítics i econòmics tampoc tenien idees noves i anaven al fàcil; per les suculentos comissions que queien per de sotamà, en sobres o col·locacions-xollos posteriors? El cas és que a Espanya s'han construït més aeroports, AVEs, autovies, urbanitzacions i ciutats de les mil i una històries que a Alemanya i França juntes. És increïble l'estultícia, l'avarícia i la imprevisió de les nostres classes altes, o almenys del sector que ha dirigit el país.

En començar la crisi el deute de les institucions públiques encara no era massa gran, però bancs i Caixes van quedar amb descoberts enormes per les seues inversions immobiliàries i com havien sigut dirigits per afins dels partits governants, aquests van decidir rescatar-los amb els diners de tots; i va ser aqueixa transferència la que va disparar el deute públic, incrementada encara més pels especuladors dels mercats internacionals i nacionals. Per a tancar els forats negres de Caixes i bancs el govern va demanar multimilionàries ajudes a Europa i la troika, dirigides ambdues pels banquers alemanys, i a canvi del rescat aquells van exigir retallades de tots els serveis i prestacions públiques, amb la qual cosa s'afavoria als financers europeus i espanyols. Així, entre els corruptes de dins i els taurons de fora, han anat escanyant la nostra economia i dinamitant el nostre mínim estat del benestar, donant-se situacions tan increïbles com que el BCE prestara diners públics als bancs privats a menys del 1% i aquests ho prestaren al nostre govern al 5% o més, a voltes per a rescatar als propis bancs prestadors...

I els mateixos que van propiciar l'enfonsament del país són els qui segueixen governant, exigint-nos sacrificis i austeritat, personatges que cobren grans sous i sovint sobresous. Ells es folren, a nosaltres ens enfonsen i entretant deixen que els responsables directes de la ruïna de les Caixes, que també van estafar amb les preferents a milers d'estalviadors, es jubilen anticipadament amb pensions milionàries: en Caixa Galícia el director es porta un botí d'11'2 milions d'€ i altres alts càrrecs 10'8, 7'5 i 5'3, en la CAM els quatre alts executius es porten 12'8 milions, la successora es posa un sou de 600.000 euros/any i una pensió vitalícia de 370.000 €/any; en Caixa Duero i Caixa Espanya els directors es porten 1'3 milions cadascun en deixar l'entitat, etc. En altres països estarien en la presó, ací no, per què? I són només els casos més cridaners perquè hi ha milers d'endollats en les empreses i en les institucions que cobren diversos sous o un sou més suculentos primes, dietes i d'altres prebendes; més el que alguns malden per negre, en sobres o borses de brossa... Doncs bé, tots aquests individus i els seus col·legues exteriors de la troika, tots amb sous molt per sobre del salari mínim, són els qui ens retallen els nostres sous i privatitzen els serveis públics, i una altra vegada ens demanen més sacrificis humans en honor del seu déu els diners.

Davant tal situació no queda més remei que assumir que l'austeritat és necessària, perquè no som rics ni la Terra pot donar-nos més, però també que hem de ser austers tots i en proporció al que tenim. No se li pot exigir austeritat als qui amb prou feines tenen per a menjar i a les classes mitjanes ja ens han austeritzat prou, per tant els qui ara han d'aplicar-se l'austeritat són les classes altes, especialment els dirigents polítics. Cal eliminar dobles i triples sous o pensions, les dietes milionàries, les despeses innecessàries, les hores extres, cal prohibir als ex-governants que treballen per a les multinacionals amb les quals han estat directament relacionats mentre governaven. Però sobretot cal acabar amb la corrupció que ens ofega i amb la complicitat que excusava als corruptes, cal castigar-los legal i socialment, fer-los el buit, mostrar-los el màxim menyspreu, cal tirar fora de la política a tots aquells que van entrar per a enriquir-se amb ella, cal embargar, inhabilitar i condemnar als corruptes perquè retornen fins a l'últim cèntim del que han robat i malbaratat, cal aplaudir als jutges i fiscals que jugant-se la carrera s'atreveixen a imputar-los, cal recolzar la PAH, el 15-M, les mareas ciutadanes i els col·lectius de base que defensen als ciutadans i el medi ambient.

Si pràcticament tot el sistema polític i econòmic està podrida cal regenerar-ho d'arrel, a França ja van per la V República i ací encara regna un Borbó, hereu del dictador que massacrà la nostra II República. Cal obrir un nou procés constituent i alçar una III República que siga justa, solidària i sostenible, una República de gent honrada.

Després haurem de fer una auditoria del deute, analitzar l'origen del que tenim i fer que el paguen els qui s'han enriquit a la nostra costa. Cal augmentar els impostos a les classes altes, que són les que han acumulat grans beneficis durant el període anterior a la crisi i fins i tot ara en plena crisi. Cada persona té dret a un salari, ni més ni menys, a un sostre, a viure sense excessos però també sense mancances. En definitiva, austeritat sí, però per a tots!

Pedro Domínguez Gento